

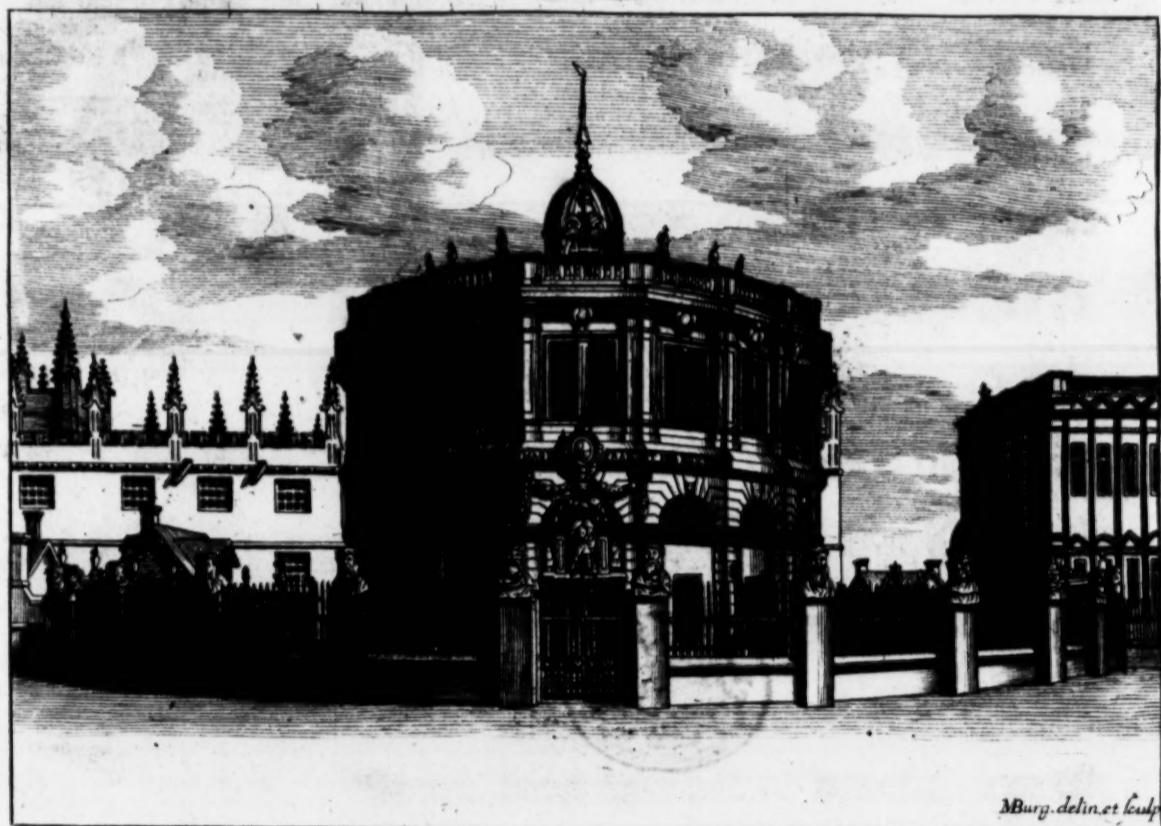
10662.
8

ACADEMIE
FRANCOFURTANÆ
AD VIADRUM
ENCAENIA SECULARIA
Oxonii in Theatro Sheldoniano

Apr. 26. Anno Fundat. 201. Annoque Dom. 1706.

CELEBRATA.

Oxford - University of Oxford. Illustration of Academie Sheldoniana?

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. MDCCVI.

АСАДА
ФРАНЦУЗСКАЯ
АДРЕСА
ЛЕНГАРДА
ОХОДИЛ
ДО САДА
ГЕРБА

ACADEMIÆ VIADRINÆ &c.

PRO O E M I U M.

UAM magnifica res fit, quantæque munificentia opus, Academias fundare, moles in cœlum affurgentes cœloque cognatas & amicas erigere, Collegiorumque æque solida ac fint ipsa scientiarum fundamenta ponere, hinc licet conjicere: quod Regum diadatis novum conciliet splendorem, auro gemmisque quibus decorantur longe illustriorem; Regiæque majestatis fastigio, quo nihil in terris sublimius, eminentiæ aliquid adjicere videatur. Verum amplioris adhuc beneficii res est, supremusque magnificantia cumulus, Academias eodem quo exstructæ sunt animo fovere, eademque benevolentia prosequi, optimis legibus & institutis munire, sanctissimis

A

morum

ACADEMIÆ VIADRINÆ

morum religionisque præceptis ornare, prætereaque vigili
cura & indefesso beneficiandi studio sustentare. Hoc ipso
Principes, quibus arctior cum Deo optimo maximo ne-
cessitudo est, summum sapientissimumque mundi opificem
quam maxime referunt; qui, ubi pulcherrimum hunc re-
rum ordinem è rudi & informi Chao verbi sui vi omnipo-
tentí eduxerat, benignioris spiritus influxum in singulos
vasti corporis articulos diffudit; legemque, cuius ad præ-
scriptum cuncta moverentur, æternis auspiciis sancitam
imposuit. Vestræ ideo, ACADEMICI FRANCOFUR-
TENSES, Fortunæ gratulor, quibus, singulari Fatorum
indulgentia, Principem diis simillimum Fundatorem ha-
buisse contigit; quibus, cœlo cœptis aspirante, datum est
principum succendentium favore & patrocinio indies magis
magisque efflorescere; atque hodierna solennitate ejus ora
vultusque intueri, qui vobis bonarum Artium cultoribus
fausta omnia atque prospera pollicetur. Optima plane me-
thodo suam effudit benignitatem, qui Musas, ingrati animi
nescias, præstanti in eas liberalitate fibi devinxit; pruden-
terque sua in literatos collocavit beneficia, quibus pro-
prium est Regias virtutes omnium gentium linguis cele-
brare, quique norunt rerum gestarum magnitudinem di-
cendo plane assequi verbisque adæquare. Verum dum
vestram certatim deprædicamus felicitatem, fas fit & nobis

(qui

AVENACÆNIA.

(qui ob summam studiorum cognitionem vestrum haud dissimiles esse volumus) nostram etiam in memoriam pie revocare fortunam, qui de Rege augustissimo Fundatore jure merito gloriatur; & post tot saecula cum laude immortaliter decurso in ea demum incidimus tempora, quibus Reginam serenissimam licet ostentare, belli pacisque arbitram, & religionis purioris pariter ac Musarum mansuetorum fautricem indulgentissimam. Prosperos utinam rerum successus & ad vota fluentes diu utraque consequatur Academia, ut seri nepotes unius diei gratulatione (huic nostræ simili) eos immortalitati tradant Heroas, quibus meliorem acceptam debent mortalitatem vitæ conditionem. Nam dum vivis placent festivæ hoc genus solennitates, defunctos in *dias luminis oras* & æternitatis lucem revocant: magnoque exinde fruimur beneficio, ut dum majorum laudes intueamur, illæ vicissim nos ad eorum virtutes imitandas sensim accendant. Faceant itaque qui pium adeo non revereantur institutum, qui præclara ista non laudent comitia, quæ vos, FRANCOFURTENSES NOBILISSIMI, tanta lætitia extulerunt. En! quibus gaudiis exsultamus, quam erudita voluptate bacchamur, dum vestris applaudimus Triumphis, dum vestro Apollini Archagetae lætos accinimus Pæanas. Magna animi alacritate nos ad hoc quicquid est officii excitârit præclara

ACADEMIÆ VIADRINÆ

vestra eruditio, qua omnes summa admiratione defixos
diu tenuistis: verum fortius adhuc nos impulit, & acrio-
res aliquanto stimulos subdidit Regis vestri præstantissimi
virtus, quæ, angustiores unius regni fines supergressa, or-
bem etiam alterum, magno licet terrarum mariumque in-
tervallo distantem, radiis suis illustrat, suique in amorem
rapit ac reverentiam. Sentiunt equidem Borussi lætique
agnoscunt tuam, FRIDERICE, pacis in artibus fovendis
sublevandisque benignitatem plane Regiam, tuam in ar-
duis regni negotiis expediendis sapientiam pene Divinam,
tuique in asperioribus belli studiis animi magnitudinem
plusquam Heroicam. Univerfi autem, quibus curæ est
Dei numen, tuam suspiciunt & admirantur pietatis ac re-
ligionis curam: Teque, cœlo quasi delapsum, magno cum
plausu faustisque omnibus excipiunt, qui in hoc omni co-
gitatione incumbis, ut sacris suis restituatur honos, & de-
cus conservetur illibatum; atque id demum modis omni-
bus agis, ut (ad Regni dicam an Ecclesiæ gloriam au-
gendam?) Regiæ celsitudini connubio stabili jungatur di-
gnitas Episcopalis. Beneficia vere immortalia! non uni
concessa Borussiæ, sed universo Terrarum orbi. Tanti
Regis ab exemplo discant reliqui cœtus reformati, sese ad
primævæ pietatis amissim componere; istamque regimi-
nis Ecclesiastici formam amplecti, quam solam agnovit &
amplexa

ENCAENIA.

amplexa est veneranda antiquitas. Discant & nostri Schif-
matici, prava innovandi prurigine laborantes, zeli que Fa-
natici cœstro perciti; Discant, inquam, optimam illam &
ad ævi purioris modulum descriptam revereri Liturgiam,
quam sui in usum versione Germanica donari voluit Rex
pientissimus, sacrificque manibus & ore augusto usurpare
non dignatur. Atque dehinc erubescant, si non omnem
penitus abjecerint pudorem, Episcopatūs ordinem fœdis
proscindere convitiis, quem principum religiosissimus re-
gno suo suæque Ecclesiæ restitui magnopere desiderat.
Verum pigeat nos pudeatque istorum nequitiæ exagitan-
dæ vel tantillum immorari, quum virtutum Regiarum
decora nobis ante oculos versentur; quumque is nostram
postulet mereaturque Panegyrin, qui se patriæ commo-
dis & necessitatibus parum prospexit existimat, nisi sa-
pientiæ studia vigeant, propagetur sacrorum cultus, at-
que certissima ad cœlum via & Apostolorum vestigiis
signata suis aperiatur Borussis. Macte, REGUM OP-
TIME, ista tua virtute, qua Anglorum ora atque animos
in te convertis; macte ista propensa in Ecclesiam An-
glicanam voluntate, qua OXONIENSES, tui tuorumque
amantissimos, religioni Regiæque majestati fidelissimos,
æterno tibi devincies obsequio. Tuis sub auspiciis in
amplissimum literati orbis fastigium extollatur FRAN-

ACADEMIÆ VIADRINÆ

COFURTENSIS ACADEMIA; eaque felicite, non ad
brèvem temporis moram, sed ad ævi sempiterni peren-
nitatem fruatur.

Guil. Wyatt,

Publ. Acad. Orat.

ENCAENIA

CONCENTUS PRIMUS.

Academia Viadrina.

JAM longum cæcis erroribus obruta, Tellus
Brennigenam jacuit, densisque immersa Tenebris
Barbara delituit Gens, nondum afflata Camænis :
Cum Tu, Joachime, ingenuo perculsus amore,
Intactas sacro Primus de vertice Pindi
Deducens artes, Doctæ fundamina Sedis
Oderæ ad ripas, Opus immortale, locasti.

Hinc jubar insolitum diffusa Scientia cœpit
Spargere, & Arctoo victrix dominarier Orbi :
Dediscit truculentum animum Mavortia Pubes,
Pacificamque colit media inter bella Minervam
Mitior, & studiis florescit nobilis Otî.
Nunc juvat abstrusas Rerum cognoscere Causas,
Naturæque fugam scrutari, ambage latentis
Lasciva, & geminum radio depingere Mundum.
Non ultra Indigenas Borealis Terra Pruinas

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Incusat, Brumæve moras, lucemve maligni
Exiguam solis; noctes lucrata serenas,
Metitur cursus stellarum, lumina signans
Vicina, & propriam solertiū aspicit *Arcton*:
Vires Magnetis tacitas, Ferrique sequacis
Conjugium miratur, & inviolabile foedus
Alterni nexūs, dum corpus stringit utrumque
Amplexu illaqueatum avido, irremeabilis Æther.

Mox securus ovat Pelago Mercator, & *Indos*
Insuetis tentare viis, per faxa laborat
Alba nive, æternoque horrentes frigore fluctus.

Hic Medicæ viguere artes; & sanguinis Error
Purpureus reflui in venas, cerebrique meatus
Subtiles patuere, & inextricabile textum.
Non sibi dissimiles Hic *Justinianus* Alumnos
Otentat, sanctis qui firment legibus orbem
Divulsum, renoventque infractæ vincula pacis.
Ignoscas tamen, O *Sedes Viadrina*, benigno
Si fovet hospitio *Grabium Rhedycyna*, nec ultra
Hunc Unum, tot *Becmannis* stipata, reposcas.

Tale *Borussorum* decus, & distincta Triumphis
Sæcula, grata Tuis debet *Francfortia* Scepbris,
O Ingens *Friderice*, recens Diadema Capillos
Cui meritos redimit, surgentes erigis artes

ENCAENIA

Vindice Regali, atque Colendo fasce superbas.

Se quantam ad laudem attollit *Viadrina* *Juventus*
Principis accensa exemplo, qui haud degener *Hæres*,
Et *Proavum* famam, & magni vestigia *Patris*
Observans, proprias fovet & moderatur *Athenas*,
Ludisque Aoniis leges, & præmia ponit.

At *Tibi* vel *Puero* vario munuscula cultu
Fudit docta cohors, *Præclari* *Nominis* umbrâ
Æternans chartas; jam cùm maturior Ætas
Creverit, en! properat *Memores* *Spanhemius Orbis*
Relliquias *Romani*, inscriptos *Cæsare* Nummos
Dimidio, Titulosque, extantiaque Ora metallo
Evolvit pretioso, & lucem *Annalibus* addit.

O mihi si *Tecum*, *Genitor* Venerande, liceret
Ardenti fluere *Eloquio*, & *Demosthenis* Arma
Concutere; egregias resonarent *Isidis* undæ
Spanhemii laudes, & fors numerarer in illis.
Fare *Pater*, Charum ut *Pietas* exornat *Amicum*
Intrepida, ut mite ingenium, & jucunda senectus
Doctrinæ mollit studia asperiora Profundæ.
Tu moneas, *Veterum* ut repetens monumenta *Virorum*,
Augustas inter *Lauros*, *Byzantiaque* Æra,
Et brevibus Rerum Simulachra rigentia Signis,
Prussiaco Capiti dignos exquirat honores:

C

Ille

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Ille novos *Annae & Friderici* excudat in auro

Vultus spiranti; *Imperium* felicibus armis

Defendant Socii; *Viadrus* commisceat Urnam

Tamo; *Teutonicosque Britannica Mitra* coronet.

Tho. Burnet,

Reverendi admodum Episcopi *Sarisperiensis* Filius,

Coll. Mert.

E N C A E N I A.

Jubilæus Reformatus.

Tertia festivos inter nascentia Plausus
Sêcla Viadrinis renovant exordia Fastis,
Insignemque ferunt Lucem, quæ Nestore toto
Unica digna nitet, Pyliumque æquaverit Ævum.

Si Tibi, Phæbe novos, seculo redeunte dicavit
Romanus Ludos, ubi Vestras dicere laudes
Vocali citharæ Venuſus amabile carmen
Aptavit, felix Musis Gentique Borussæ
Præfideas; quippe Australi fugitivus ab Orbe
Hâc Claron, hâc cultum posuisti sede Lycæum.

Ecce! patent totis Francfurti mænia portis
Admissura undam Populi, quoscunque locorum
Proximitas, Novitasque trahit, quos Fœdera Regni
Atque Togæ junxere, eadem quos fecit Amicos
Laurea, Cognatisque faventia Vota Camœnisi.
Vix suffectura est magna in Spectacula Scena,
Obruiturque suis gaudens Academia Pompis.
Copia tanta Virum fluxit, ceu Martia nusquam
Bella forent, una ceu Pallade ferveret Orbis.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Interea, quænam Vobis constantia vultus,
Sancte Pater triplici Frontem redimite Coronam,
Purpureique Senes, & raso vertice Fratres?
Ecquid mentis erat, quum mæstam fama per Urbem
Detulit, Arctoas sociali fœdere Gentes
Felicem sacrâsse Annum, qui magna videret
Jubila, Romano mansura Opprobria Festo?
Talem fassa fuit, ni fallor, Roma, tremorem,
Bellua, sic gemuit, cum Marte Lutherus aperto
Pontificisque minas, & inania fulmina riferit.
Olim, centenis circum labentibus annis,
Plurimus extremâ Mundi regione profectus,
Peccatis Auroque gravis, Penetralia Petri
Hospes adit, magnis cumulans Altaria Donis;
Ut subeat dulce Elysium, sedemque capeat
Felices inter Manes, ceu Troicus Heros,
Præmonitus fulvi ramum gestare Metalli.
Protinus exolvit Furiarum dura Sacerdos
Vincula, mox alios sub tristia Tartara mittit,
Dat Cœlos, adimitque, & Limina Voce recludit.
Ait resonant aliis Viadrina Palatia Festis,
Altera Sacra vident; nec quis temerarius audet
Infernâs penetrare Domos, vibratve Tonantis
Arma, vel in Superos redivivam sustinet Ossam.

ENCAENIA.

Talia delectant hilarem spectacula Cœtum,
Qualia Democriti vultus docuisse facetos
Poffent, nec rigido bilem moviffe Catoni.
Plauditur elaphis, fiunt pia Vota futuris
Temporibus. Magnum doctæ dedit Argumentum
Illustris Juvenis, cui jam dedit Otia, Turbæ.
Dumque Togæ tutelam adhibet, vix clarior Illo
Augustusve Parens, atavusve Joachimus audit.

Quantus Honos, & quæ venienti Gaudia Seclo
Debentur, cui Prima dies clarefcere cœpit
Talibus Auspiciis & tali Fronte renidet!

Qualis ubi in Cunis Generofus cernitur Infans
Natalemque suum, Matremque agnoscere Risu;
Auguriis gaudet Genitor præfagus, Adulto
Prospiciens ævo, spondetque Heroa futurum.

Jacobus Rogers Coll. Trin.

Primi Ordinis Commensalis.

D

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Musæ Fæderatæ.

Q UÆ modò Victrices Aquilas, *Istrumque* cruce
Tardum *Celtiaco*, conjuratasque Cohortes
Borbonii in cladem cecinisti, horrendaque *Gallis*
Funera *Blenimiæ*, nunc O! Viridantia Serta
Malburii mittas, immortalesque Labores:
Sat Furiis Martique datum est; nunc Diva Triumphos
Castralidum molire novos! en Vester Apollo
Instaurat Ludos, coeunt in *Fæderæ* Musæ
Miscentque Aoniæ Socialia castra Phalanges!

O! Salve veneranda Domus *Francfurta*! Tuorum
Oxonidum dilecta Soror! Tibi linquit Honores
Granta suos, *Rhedycina* suos, ceditque *Viadro*
Isidis & *Cami* non amplius Æmulus amnis.

Quàm juvat ex Famâ, ex Vobis audire Minervæ
Solennes Pompas, docti Spectacula Circi,
Lætoque Augurio renovata Exordia Sæcli
Pierii, atque pudica Togatæ gaudia Scenæ!
Quàm Vestrum resonare Decus Generosa Juventus
Angligenum exultat! *Sheldoni* immobile Saxum

Ingeminat

E N C A E N I A.

Ingeminat procul, & Peregrinâ laude superbit:
Dum Vos *Saxonicae* placidum moderamen *Elisæ*,
Fæmineamque manum Musas atque Arma tuentem
Alite Mæonio celebratis, facta *Borußum*
Grandia conamur Tenues, atque impare Versu
Implet vocalis *Friderici* fama Theatrum.

Fortunatae Ædes ! quas Numinis æqua benigni
Aura fovet ! blanda irradiat quas Lumine *Pallas*,
Phæbusque alterno, atque accedit Mutuus Ardor !

Grex procul hinc sanctis *Fanaticus* exulet Oris,
Ignarum Pecus, Opprobriis petulantibus ausum
Et Musas violare, ipsosque laceffere Divos !
Hinc procul in Cellas *Monachorum* Turba recedat,
Plebs invisa suis meritò Damnanda Tenebris.

En ! Donis animata Tuis *Friderice* resurgit
Florentum Ingenio Messis fæcunda Virorum,
Cranmeri soboles rediviva, & plurima Imago,
Lutheri, Romæ indefessus Fraudibus Hostis !
Ceu libeat Veri arcanos aperire Recessus,
Vix *Bullos*, Janeosve suos magis *Anglia* jactat,
Quam Te *Strimesi*, Teque O ! *Becmanne* stupescunt
Germani, Ambages subtili Indagine cæcas
Solventem, & Sacri referantem Oracula Verbi.
Nec minùs Ipse Tibi, *Chichleæ* Gloria sedis,

ACADEMIAE VADRINÆ

Plaudas *Bouchere*, Eloquio licet explicit acri
Par Tibi *Coccoeius*, nodosus Enigmata Juris.

O! Augusta cohors! cui præsens Invidet ætas,
Quamque Futura colet! Vobis vulgata per Orbem
Scripta decus longum tribuent, vitamque Perennem,
Quam vix morbifugâ Phialâ, succove potenti
Ratlivius dabit, aut Medicis *Jurenius* herbis.

Interea Vestrae non dedignantur *Athenæ*
Oxonias hederas, quas Ingens Tempora circum
Spanhemius, *Grabijsque* gerent, nec spernet Alumnus
Cæsareus, Gentis Spes non indigna *Borusse*.

Sic Lyra *Calliopes*, pulsâ Testudine *Phæbi*,
Concentu simili, & repetitâ Voce tremiscit
Concita, dum paribus Modulis concordia Fila
Cognatum jungunt Melos, & Sociabile Carmen.

Guil. Glynne

Baronetti Filius Unicus, Coll. Omn. Amn.

Socio-Commensalis.

ENCÆNIA.

Joachimus Primus Academiæ Viadrinæ Fundator.

UANTO Aristotelis vestri (Academiæ) cineres exultarent Gaudio, si Philosophicam hanc suspicerent Coronam, proiectamque huc usque Rem Literariam agnoscerent ! Et quis, (nisi cui fit pectus rude prorsus & inconditum) non adprime secum lætabitur, quod illi inciderit seculo, quo Musæ angustis non amplius inclusæ Terminis, liberiore Aurâ fruuntur, totamque fibi Europam pro Patriâ vendicant ? At vero dum Bonarum Artium incrementa pene incredibilia stupemus : dum insignia Illarum Domicilia, quibus ultima jam manus imponi videtur, intuemur ; postulant Magnæ defunctorum Urnæ

E

justam

ACADEMIA VIADRINÆ

justam Earum initii, & suæ Munificentiaæ Memoriam;
Memoriam, quam Alfredi Manes suo jure à Vobis exigunt;
Memoriam, quam Bodleiana Moles Conditori suo suscita-
bit, dum aut Libris Doctrina, aut Doctrinæ mandetur
Honos; Memoriam, quam Hi Parietes suo toties con-
cesserunt Sheldono, Ipfis etiam perenniorem futuram.
Quanta enim Vobis, Illustres Animi, debentur præconia,
qui Musas folidis tuguriolis delitescentes eduxistis, & am-
plas Augustasque Has Sedes dedistis incolendas?

Eam autem cum habeant Affinitatem Studia, ut So-
rores semper evadant Artes; quas Una debet grates Aca-
demia, ab Omnibus solvantur. Quod igitur cognata Illa
Viadrina (cujus solenniora hodie Comitia secundamus)
Fundatori suo confert Joachimo, Idem libenter plaudat
Oxonienfis. Nullius vero Ille Nominis indigus, nullo fa-
stidosus superbiit Titulo; lætus duntaxat, quod graffan-
tem Seculi Barbariem invaserit, & de incultis Suorum
Moribus Victor triumphârit. Illius debetur operæ, quod
præsentior Boruffis illuxerit Apollo, nec ab Orbe Septen-
trionali, aversus, ut olim, equos jungere videatur. Mag-
num erat, quod Civium, majus, quod Musarum Pater au-
dierit; His quippe exulantibus patriam reddidit, Athenas-
que suas instauravit; & nihil magis Ille votis expetivit,
quam, ut in Principatum suum receptæ, par etiam suo oc-
cuparent Imperium.

Quanti

AKIEN CÆNIA

Quanti autem Bonas Literas æstimavit, quibus Ipse pollebat, loquantur Artes. Ad Liberalia enim Studia prosequenda, quemlibet Ingenio præcellentem non minus Exemplo quam Præmiis incitavit. Historiis aliarum Gentium versatus, hoc, seu fructus sit sine voluptatis inde repetiit, ut in optimâ quâque Republicâ suam expressam legeret; in Viro quoque fortissimo se depictum videret. Cum autem Linguarum plurium venustatem mire calleret, in deliciis præcipue habuit Latinam; quæ quidem sub altero Augusto florere videbatur, cum idem tempus Erasmus simul ac Joachimum suspexerit, Utrumque in omne ævum deprædicandum. Principatus vero Jure, cum in subditorum tantum Corpora jus exercere potuisset Joachimus; Sermonis elegantiâ Affectibus, morumque suavitate animis etiam imperitavit. Philosophiæ etiam studio addictissimus Cœlorum Syderumque leges, æque ac Patrias cognovit; Naturæque arcana explorata habuit & perspecta; Cumque Ipse omni fere Eruditionis genere probe instrutus esset, summâ ope nitebatur, ut quamplurimi Sui similes invenirentur. Utrumque quidem magni erat Principis, & cavisse, ut Subditi Viri optimi evaderent, & talem Se exhibuisse, quales Illos voluit evasuros.

Literis vero dum benigne prospexit Joachimus, feliciter prospexit & Famæ suæ. Monumentum sibi æque perenne

ACADEMIÆ VIADRINÆ

ac honestum extruxit; quodque non superbum Principis Ingenium, sed bene exultum indicavit. Et dictu quidem difficile est, utrum majorem Joachimus studiis Honorem, an studiorum quotquot sunt amantes, Illi persolvant. Famam, Princeps Ornatissime, adeptus es, non quam Statuæ & Imagines, sed quam sacraiores Musarum Fasti dabunt; eamque tam diu duraturam, quamdiu Literis ullus patebit Locus, quibus nec Ipse superstes esse voluisti.

Facile est conjectare, quantum Ille perceperit gaudium, cum Studia honestiora à Seipso ab interitu vindicata conspexerit; majus certe percepturus, si Sacra hæc Sæcularia à tali Rectore administranda iri prævidisset. Et sane nihil non sibi polliceri possit Academia Viadrina, quam Regius ille Princeps, pro singulari suo in Bonas Literas studio, ornat, fovet, tuetur. Quis vero potius Fastos hos inauguretur, quam qui non indecora Ambitione conspicuus, supra alios omnes longe assurgit, solumque infra Patrem cernitur?

Totos vero nunc pandat Sinus Oratio, Borussiæque celebret Regem ultra Cæsares Augustum. Eodem quippe animo, quo Joachimus Academiam Illam fundavit, Fridesricus protegit; Cumque Ille eum Sibi (vel potius nullum) in benefaciendo modum statuerit, ut nihil successoribus reservasse videretur; Hic largum ac prope intactum benefaciendi campum invenit; Tantumque Hujus Liberalitas

Illius

ENCÆNIA.

Illius adstruxit Muneri, quantum utriusque Famæ merito
adstruet Vetus. Nec refert scire, utrum Academiam
fundâsse an fundatam auxisse majoris sit Gloriæ, cum Hic
Illum anteire non cupiat, Ille Se ab Hoc æquari non de-
dignaretur.

Quæ autem mortuo, Justa debentur Joachimo, & vivi
solvantur Friderici Nominis; Qualesque Threicio laudes
dedit Hebrus Orpheo, Tales Friderico suo concinet Via-
drus, quas & Ifidis amicæ remittent ripæ. Sileat Anti-
quitas arenas Tagi, divitesque Pactoli lymphas taceat, dum
Doctrinæ inopes per Prata vagantur Incolæ. Studiis modo
nostris Anna faveat & Fridericus; non amplius pannosæ
frigescent Musæ; sed Philosophia dudum arescens, cum
sacris hisce lymphis irrigetur, efflorescet, donec cognati
illi Fluvii, qui Academiam utramque præterlabuntur, de-
fluxerint.

Josephus Stockwell A. B. Coll. Trin. Scholaris.

F

ACADEMIÆ VIADRINÆ

CONCENTUS SECUNDUS

Ad Sequentem Oden Accommodatus.

O D E.

CArminum Præses citharæque Clio,

CSive percussis fidibus canendo,

Vocè seu mavis, bene præparatum

Dic age Carmen.

Qualibet lato spatiare cœlo,

Qualibet currum vaga per Olympi

Sidera inflectas, retege involuta

Nubibus ora.

Turturum frænans Cytherea bigas,

Quam juvat myrto caput impedire,

Gratias Tecum facilesque Divos

Transfer amores.

Tuque lethali celebris pharetra

Phœbe, Pythone edomito superbum

Pone nunc arcum, fidibusque nervos

Adde canoros.

O dies

E N C A E N I A.

O dies felix, redeunte seculo,
Artium sedis memor institutæ,
Cura quam Phœbi decorat Viadri
Accola pubes !

Dextera Pallas quatiens Olivam
Advenit; Pallas studiis juventæ
Præsidet, gaudens sociare Musas
Anglo-Boruffas.

Hic amor longum maneat per ævum,
Hic & ad seros veniat nepotes;
Sorte communi rata fint utrique
Otia genti.

Isidis donec vitreas ad undas
Excolis doctas, Rhedycina, Musas;
Nulla dilectum tibi Francofurtum
Secla tacebunt.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Borussiæ Rex Literarum Fautor.

UOD Artes Politiores Græciâ dum barbarâ exulantes gratas olim Francofurti sedes fibi vendicarint, eruditæ Joachimi debetur curæ; quod jam ad tantam gloriam florentissimæ assurrexerint, Regia Friderici effecit liberalitas. Sub hujus auspiciis fœlicioribus Seculares Ludi faustissimè instaurantur; æmula undique confluit Europa, & in redivivis hisce honoribus celebrandis singulæ gentes superbiunt. Læto huic labori etiam inter Clades vacat Gallia, nec tam Lauream Triumphalem quam Literariam inimico invidet. Rudes numeros excolit Hispania, & operofis ingenii primitiis amabili gratulatur Hosti.

Augustissimi

ENCAENIA.

Augustissimi Principis titulos prolixâ serie altera enumeret Academia; ingentes Victorias, & Captivos Duces prædicet Altera: Proprium fit Oxonio munus, immensam Borussi erga Literatos munificentiam Theatrali pompâ celebrare. Qui non tantum armorum Anglicorum Socius inclarescit, quin ipsas in fœdera conjungit Musas. Athenas nimirum suas non solum Bellici apparatus, sed & Demosthenis tuetur fulmine; simulque Minervæ hastam in auxilium vocat & Eloquentiam. Quam gloria hæc Ambitio, non tantum Imperii, sed & Scientiarum fines proferre! Quantus Friderico accrescit Honos, dum nobile illud certamen inire gaudet, quo Alexandrini, quo Pergameni Reges olim inclaruere; quorum honestissima fuit contentio, quinam eruditione præstantes Viros studio impensiori amplectentur, quinam instructiores Bibliothecas compararent, quinam Artes optimas benignius colerent & forent!

Effrænem Barbarorum rabiem Armis debellavit Julius, Augustus Literis emollivit; Uterque in Borusso viget Cæsar, qui Bavari rebelles impetus contudit, & feroceſ Brennorum expolivit mores. Insolitam sub Friderico cultū elegantiam Universa miratur Germania, & aniles Veterum stupet fabellas. Quæ olim asperâ montium inhorruit congerie, & densis ubique squalebat fylvis, jam diffusa

G

luxuriat

ACADEMIÆ VIADRINÆ

luxuriat amænitate, jam magnificas ostentat Urbes, & doctissimas gloriatur Academias. Nec minus stupendo emicuerunt Artes splendore, quam quo indigestum Chaos in Mundi initio ludicra animavit Forma, atque ex ipsa Nocte Subita eluxerunt Sydera.

Nollem egregias tanti Herois laudes Juvenili meâ oratione deterere, quas optime novit Spanheimius, quas Solus digne possit celebrare. Hic quamvis nec ad Maronis affurgat Majestatem, nec moliori Citharæ deditus sit studio, haud impari tamen successu perennes Majorum deducit Laudes: Cum pulchre ordinatâ Numismatum serie immortalia Heroum explicat gesta, Historiamque Solers effingit Metallicam. Qua, duris ut olim Loricis, Martii nunc rigent Principes, ardentemque animi virtutem nitenti ære exprimunt. Corusca etiam adhuc Reges vibrant Sceptra, propriaque effigie ipsi Heroes sua extant Trophæa. Jam Trajano displicet immensa Columnæ moles, frustraque Hercules laborum monumenta ingentes fstatuit rupes: dum Spanheimius angusto adeo limite ipsosque Heroas depingit, & triumphos; Archimedis æmulus, qui pulcherrimam Mundi fabricam exiguo Sphæræ conclusit Spatio. Tum demum Friderici innotescet gloria, cum ingeniosa Sculptoris cura dignum Principe excudet Numisma: Quo, terribilem Victoris nutum futurus horrescet Gallus, &

Literatum

E N C A E N I A.

Literatum Regem venerabitur Germanus: Quo, Martis
impetuosus sœviat furor, blandæque Musarum simul re-
nideant deliciæ. Solus Pelidæ encomium cecinit Mæoni-
des, & Herois laudibus depingendis unicus Vates sufficit;
at Borussus unanimes plurium requirit labores: Dum
Quantus armis inclaruit, illustri Spanheimius edocebit ef-
figie: Quantus religionis amore, inviolata Grabii norma
testabitur: Quantus ingenio, Francofurtana in æternum
grate fatebitur Academia.

Car. Holt A. B. Baronetti Fil.

æ Coll. Magd.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Musæ Boreales.

NON ultra *Aonios* Colles, vocaliaque Arva
Phæbus amat; filuere Arces, Saltusque sonori
Pieridum: mutis *Helicon* inglorius undis
Labitur, & mœsti fluitant sine Carmine cursus.
Barbarus has, *Musa* quondam recitante beatas,
Incestat Valles, & duro vomere scindit
Conscia Rura Lyræ: *Graii* procul exulat oris
Dulce decus Vatum, atque antiquæ gloria Laurūs.
Numina dilectas mutant *Parnassia* Sedes,
Sævumque invisunt *Boream*, & glacialia Regna
Insolito penetrant pede: nil Mavortius horror,
Dirusve armorum sonus, aut spectacula belli
Tristia terrificant faciles ad plectra *Sorores*.
Auspice Te, varius crescit, *Friderice*, Poeta
Multiplici numero: jam pangit flebile carmen
Alternans Elegos *Naso*, viduumque Cubile
Solatur, curasque ægras, & pectoris æstus
Mulcet turbatos: grandi divinior ore
Virgilius Martem accedit, raucoque metallo
Decantat pugnas, aliamque *Aeneida* condit.

Sæcli

ENCÆNIA.

Sæcli Primitias Infantis, & omne Menses
Fœlici inceplos saltanti pollice *Flaccus*
Instaurans, redivivum *Auguſti* concinit Ævum.

Viseret Æthereas iterum si *Pindarus* auras
Immensus, *Doctos* Viadrina ad Mœnia *Ludos*
Ut versu æterno caneret, calamoque fideli
Eripiens fato laudes inscriberet astris !
Alphei linquens Campos, bimaremque *Corinthum*
Te solum audaci resonaret pectine, *Odera*,
Heroasque Tuos: innexum brachia cestu
Immani Pugilem, aut effusum carcere Currum,
Pronumve in lora Aurigam, volucremve Caballum
Sperneret; *Eloquii Certamina* lætus, & Artes
Cognatas, festosque *Togæ* celebraret honores.
Cæfareum imprimis *Juvenem*, donisque Thaliæ
Insignem ut vellet memorare, atque Arcibus almo
Cecropiis Sceptro dominantem ! Intonsus *Apollo*
Qualis ad *Eurotæ* ripas, aut *Theſſala Tempe*
Certantes audit *Musas*, meritaque revincit
Palma, *Castaliaque* æquus Moderamine gaudet.

Chriftoph. Harris,

è Coll. Exon. Commensalis.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Carmen Seculare.

M. **D**IVA, quam magni cerebrum Tonantis
Matris expertem peperit, ferocis
Arbitram belli, simul & tuendis
Artibus aptam;
Seu Deos inter, Superumque cœtus
Proximos Patri capias honores;
Seu favens terris dare jura malis
Cecropis Urbi;
Huc age auratum, Dea, flecte currum,
Huc vocata adfis; placidoque vultu
Publicos ludos tibi jam parantem
Respice pubem.

H. Te juventuti facilem precatur,
Te vocat Musis bene notus Ifis;
Cæteros præter fluvios amicus
Vatibus Ifis.

M. Te suis poscunt studiis benignam,
Te die festo memorant Borussi;
Quà sacer Musas recreat perenni
Amne Viadrus.

H. Tu

ENCÆNIA.

H. Tu probos mores animosque castos,
Virgo, des pubi tibi supplicant;
Da tuæ pubi ingenium, otiumque &
Laudis abunde.

M. Ut juvat festos celebrare ludos!

Quos prius nemo aut hodie superstes
Vidit, aut posthac, referente Phæbo
Sæcla, videbit!

Cerne festivi varium triumphi
Ordinem, cerne ut juvenes patresque
Docta festinant cumulare multo Al-
taria dono.

H. Hic lyrâ doctus fidumque chordis,

Aptat argutam citharæ Thaliam;
Ille sermones metrico solutos
Compede fundit.

M. Abditos alter penetrat receffus,

Quidque Natura efficiat; quid infra,
Quid supra terras agit, sagaci
Mente revolvit.

H. Orbis extremos, ope linearum,

Terminos signat; datur intueri
Mœnia, atque urbes, fluviosque, & agros,
Indice chartâ.

H 2

M. Solis

ACADEMIÆ VIADRINÆ

M. Solis Errores docet hic, vagæque
Tramitem Lunæ; referatque gnarus
Quid ferant lætum, grave quid minentur
Sidera terris.

H. Quid per immensi dubitamus ultra
Æquoris tractus volitare, notis
Siderum ducti auspiciis, & acti
Remige vento?

Castra quid cessat docilis juventus
Ficta metiri, & simulacra pugnæ?
Ecquis arcebit novus Archimedes
Mœnibus hostem?

M. Artium faatrix, Dea, Te trecenæ
Concinunt linguæ; tibi diffitarum
Gentium voces properant amico
Plaudere cantu.

Te sonant Musæ, Dea, leniori
Italæ cantu; bona tu Minerva
Diceris; linguâ vocat altiori
Pallada Graius.

H. Dispari fervet studio juventus
Æmula, explorans animo sagaci
Quicquid humanos peperere in usus
Arsque labosque.

M. Quærit

E N C A E N I A.

M. Quærit hic ægris medicum levamen,
Seu cutem undosus gravet intus Hydrops,
Seu Febris venas nimio calentes
Torreat æstu.

H. Ille rixanti populo viritim
Jura distinguit, Titiumque lites
Inter & Caium dirimens, iniquum
Signat & æquum.

M. Hic facris rite invigilans, Deorum
Explicat cultum, & dubio quod olim
Præcinens versu monuit Sibylla,
Te duce, pandit.

H. Diva, si gratum tibi quid Britannæ,
Dulce si quando cecinere Musæ;

M. Rite si vestrum juvenes Borussi
Numen adorant;

H. Respice Ormondum, Dea, præter omnes
Ifidi charum; fera seu movere
Bella, seu gaudet stabilire custos
Otia Mufis.

M. Principi præsens faveas Borusso,
Principis curæ faveas Togatis;
Protegat Musas, peragatque fælix
Munia belli.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

H. Qua lavat Camus, lavat Ifis arces,
Anna tutatur Britonum Camænas;
Te bonam, Pallas, bona, Te benignam
Sentiat Anna.

Illa per longas Superis amata
Floreat messes; stabilem reponat
Gentibus pacem, placidasque pacis
Nutriat artes.

M. Prosperis, Diva, auspiciis Borussi
Cæsaris nomen super astra tollas;
Da dies lætos, studiumque dextro
Omine firmes.

Te duce, infignes referat triumphos
Victor, & lauro caput implicitur;
Ni comas malit potiore ramo
Cingere Olivæ.

H. Sæculo festos revehente ludos,
Diva, fis nostri memor; artiumque
Dicier nutrix cupias; decusque
Adde Camænis.

M. Mutuum gentis studium utriusque
Proroges fauste veniens in ævum;
Militet junctis opibus juventus
Anglo-Borussa.

H. Exco-

ENCÆNIA.

*H. Excolant artes socias Camænæ,
Isidem amplexu foveat Viadrus ;
M. Tu vicem alternans foveas amicum,
Ifi, Viadrum.*

*Guil. Harvey } Superioris Ordinis Comm.
Amos Mereditb } ex Aede Christi.*

ACADEMIÆ VIADRINÆ

CONCENTUS TERTIUS.

PERORATIO.

LIM luctibus, lacrymisque, heu !
nimis affueti *Academicorum*, mœsta so-
lummodo Regum, Principumque fu-
nera, piis, sed flebilibus ploravistis
numeris; Post auspicatissimam vero

Annæ Serenissimæ nostræ Reginæ

Inaugurationem, nil funestum, nil lugubre, vestras un-
quam pervasit aures, aut plena interruptit gaudia ; sed ar-
ma tantum, & Heroas, bella, victorias, & triumphos;
clastes *Gallicas* in portibus *Ibericis* captas, incensas, de-
mersasque;

EMINENTIA.

mersasque; *Expeditiones Ormondianas*, quas pene nostras dixissem, & prælia *Hockstettensia*, lætiori multo, & vix respirante cecinistis Musa: Hodie vero insolitus, plane novus, & inusitatus adhuc labor vestra exercuit ingenia, & qui quondam Socialia arma, & facta plane Heroica frequentissimis Comitiis decantâstis; nunc pari cum alacritate nec minori vestra cum laude, *Artes Academicas*, *Natalitia Francfurtana*, & *Sæcularia literarum sacra*, propiorem vestram curam, hodiernis Encæniis celebrâstis. Bellis semper claruere Septentrionales nostræ regiones, & totius, saltem Europæi nostri orbis dominos, Veteres *Romani* se merito jactâssent, si tantis, & tam ingentibus eorum auffis, propria sua virtute, *Germani Britannique* soli non obfuissent: cæteras omnes gentes mira cum rapiditate, & incredibili quasi æstu & torrente fortunæ devicerunt; nos vero, non tam fluminibus magnis interjectis, aut Oceano interposito, quam nativo quodam furore, propria vi, & peculiari quadam armorum peritiâ, aliis gentibus prorsus ignotâ, flamas alibi longe lateque dispersas extinximus; & si quando usque in *Germaniam Romani* sua extenderunt castra, aut in Insulâ nostrâ suas habuerunt sedes, (quod quidem ingenue fateri non erubescimus) extremas tantum appulerunt oras; ut nos invasisse potius quam superasse viderentur: Licet vero Marte præstanti-

K

tissimi,

ACADEMIÆ VIADRINÆ

tissimi, literarum tamen adhuc rudes, Barbari audiebamus; gentibusque toties Borealia expertis arma, Boreales Musæ nondum notæ: Vestrum fuit, *Anna Inclytissima Britannorum Regina*, Tuque, *Friderice vere Auguste*, *Maxime Borussorum Rex*, Vestrum fuit, nomina nostra orbis literati fastis inferere, artes æque ac arma extendisse, tandemque, uti speramus, pacatum iterum, ut sub *Augusto* olim, simulque eruditum ostendisse mundum. Gentes, regionesque, bello sibi mutuo devinctas alii quoque Reges fortassis glorientur; Musas vero, Vos soli, Potentissimi Principes, jam primum Sociatas habuistis, armis literisque quam arctissime conjuncti, & plus quam fœderati. Sunt qui vel maxima tyrannide, subditos vel cædendo, vel proscribendo, finitimos opprimendo, & Imperia non sua captando, maximam famam fibi comparari posse existimant; ipsosque tanto propius Majestati Divinæ accedere, quanto longius à Divinâ recedunt Bonitate; maxime vero decepti, impræsentiarum odium tantum pro amore fibimet conciliant, à posteris non nisi cum fastidio nomi-
nandi: Vobis vero, Æquissimi Principes, per Virtutis tan-
tum templum, ad Honoris Ædes semper patuit aditus;
justissimoque vestro Imperio, fide, pietate, religione san-
ctissima, erga subditos clementiâ, erga finitimos amicitiâ,
erga literatos favore, nomen posteris charum, & immor-
talitati

E N C A E N I A.

talitati relinquetis sacrum. Te, *Friderice*, Tui per omne
ævum *Borussi* celebrabunt; & *Academia Viadrina Joa-
chimi* Fundatoris pristinam pietatem, laudes, & beneficia
commemorans, Te quoque Patrem Patriæ, Musarum Pa-
tronum, *Academiarum Amicum*, & literatorum *Augu-
stum* non tacebit: Academia, quæ licet nobis quidem (ut
cæteræ pene omnes) Antiquitate cedat, & propter solam
annorum imparitatem, vix tanta præstantium virorum
abundaverit copiâ; densissimas tamen literatorum hodier-
nas gloriatur turmas, clarissimos dignissimosque viros, qui
hodie purpurati apud nos incedunt; & cum *Magnificentissi-
mo* suo *Rectore*, cum *Illusterrimo Spanhemio*, *Doctissi-
moque Grabio*, cum magno denique *Amplissimorum No-
strorum Procerum* aliorumque *Illustrium Virorum* or-
dine, maxima nostræ *Academie* adduntur ornamenta.
Becmannos, *Strimesiosque* suos merito ostentat *Francofur-
tum*, eruditissimos Theologos, egregios plane viros, omni-
genaque literaturâ instructissimos; qui cum *Jano nostro
Pontificiorum* detegent fraudes; cum *Edvardo Wynnoque
Socinianos* debellabunt; & sacris purioribus nobis con-
juncti, Hæreticos omnes, populumque istum, Religioni,
Regibus, Academiis maxime infestum, expugnabunt, pef-
fundabunt, profligabunt: Tu vero, *Doctissime Cocceie*, su-
peratis *Gallis*, prostratis *Bavaris*, Rebus *Italis* à *Friderico*

ACADEMIÆ VIADRINÆ

tutatis, & Imperio Hispanico ab *Anna Nostra* asserto; unà cum *Bouchero*, non tantum *Chicheianæ nostræ Domus*, sed & totius *Academiæ* gloriâ simul & decore; jura victo dabis orbi, non minori cum Eloquentiâ perplexas enodabis leges, omnemque causarum difficultatem, plau-dente populo, removebis: Quali vero oratione, *Clarissime Sturmi*, aut quibus verbis te excipiam! qui Artis Mathematicæ summus magister, cum *Gregorio, Hallæove* nostro possis contendere; patre tuo *Johanne* tantum minor, ip-sique sola ætate postponendus. Tantos viros in usum Re-publicæ, in laudem *Academiæ*, & in suum perpetuum honorem, sospites diu nobis servet *Peritissimus Jurenius*; salutifera sua ope illis ægrotantibus succurrat, & Medica sua arte morbum omnem longe ab illis amoveat; *Jure-nio* enim non minor in *Germaniâ*, quam in *Angliâ Hoyo Radclivio* nostro tribuenda laus; purpuræ Hippocraticæ æque ac illi splendore nobilitatus, & in Medicinâ nemini secundus. Tot tantisque viris ornatum *Franco-furtum*, merito superbiat, nec miretur orbis; Optimi enim Regis non solùm patrocinio beatur & favore; sed & Filio quoque suo gaudet Moderatore, Maximo plane Viro, Parentum Virtutibus ornato, & qui Paternis quon-dam Imperaturus Regnis, *Fasces* tamen *Academicos* non dedignatur suscipere; Gloriæ suæ accessionem non mini-

mam

E N C A E N I A.

matm existimans, si ex Regio Diademate Laurus *Academica* emineret. Felix *Academia* tali Rectore ! quali nulla alia, ne vel ipsa *Oxoniensis* nostra possit gaudere; licet *Ormondo* fruatur *Cancellario*, Viro maxime Illustri, Stemmate, non minus claro quam antiquo, orto; Eoque qui, quamvis propriis non natus fit, *Annæ* tamen curat Regna; Fascesque nostros sibi commissos, jure tibi demandavit, *Insignissime Vice-Cancellarie*, qui per tot annos tam justo moderamine nobis præfueristi, tam diligenter disciplinam excoluisti *Academicam*, ut sub nullo unquam magis claruerit Doctrina, creverint Artes, floruerit *Academia*; Cujus quam studiosus semper fuisti, testatur tua, non minus erga *Academiam* quam erga *Ecclesiam* nota fides; dum enim in utrâque multum emines, difficillimum sit dictu, utri præsidio es majori & ornamento. Sed quid ultra moror ? aut quid amplius *Francofurtensum* laudibus à calamo longe præstantiori jam supra memoratis infistrem ? Speremus tantum æternam isti Academiæ incolumitatem, ut in majorem indies affurgat gloriam; ut futuri Principes Tuum, *Friderice*, Patrocinium imitentur, ut recurrentibus demum annis, talia iterum recurrent fæcularia, nec in *Oxoniâ nostrâ*, ad ista tam grata nobis auspicanda sacra, *Wyatto* simillimus desit Orator.

Rich. Stephens A. M. Coll. Omn. Anim. Soc.

L

АИКЭНЭН

